

Emlékezzünk rájuk is, a Musza Dagh ellenálló hőseire, akik inkább a hősi halált, mint a megaláztatást vállalták.

Az Isten-ellenes erők megkísértik a bűnös embert. Jézus követőiként az örmények, mindenütt, minden időben vállalták az üldöztetést, a szenvedést, nem térhettek ki előre, mert minden üldöztetéssel Istennek szándékai voltak. A hitükért üldözöttek Ázsia után Európában egy a keleti hagyományaira emlékező nép között találtak új hazára, s Isten szándékának megfelelően állhatatosságukkal és bátorságukkal támogatták az őket befogadó magyarság szabadságmozgalmát. Példájuk álljon előttünk ma is, amikor 150 év távlatából pillantunk vissza a magyar szabadságharc örmény hőseire, illetve a Musza Dagh mártírjaira.

Sáska Jenő
örmény katolikus plébá-

nos

(elhangzott a szamosújvári székes-
egyházban 1998. márc. 28-án)

Karácsony Ernő grafikája

Tájékoztató a Fővárosi Örmény Kisebbségi Önkormányzat tevékenységéről és a Fővárosi Örmény Klub valamint az Erdélyi Örmény Gyökerek Füzetek státuszáról

Az előző számban előrevetített (Az érem másik oldala) előjelzés valóra vált. Az Országos Örmény Önkormányzat kiterjesztette csápjait a Fővárosi Örmény Kiss. Önkormányzatra és működésileg bekebelezte azt. A fővárosi testületbe behozták külsős "szakértőkként" az Országos Önkormányzat "hangadó" személyeit (Károlyi Zsaszmen,

dr. Detre Csabáné, Károlyi János és Karapetián Karine, az országos elnök neje, akiknek révén Avanesian Alex kézi vezérlése a fővárosi önkormányzatnál is megvalósulhat). Azonnal születtek olyan határozatok, amelyeknek lényege, hogy a fővárosi elnök sikertelen lemondási felszólítása után megvonták Fővárosi Örmény Klub és az Erdélyi Örmény Gyökerek Füzetek támogatását.

A Fővárosi Örmény Kisebbségi Önkormányzat - a visszaérkezett közel 300 támogató nyilatkozat ellenére - megszüntette a Fővárosi Örmény Klub és annak időszaki kiadványának (Erdélyi Örmény Gyökerek Füzetek) támogatását.

A teljesség kedvéért idézek az előterjesztők határozati javaslatából:

A Fővárosi Örmény Kisebbségi Önkormányzat kizárólag abban az esetben veszi figyelembe költségvetésében az Erdélyi Örmény Gyökerek Klubját (átnevezték a klub eredeti nevét), amennyiben annak háziasszonya nyilvánosan visszavonja az Erdélyi Örmény Gyökerek című periodikában megjelent valamennyi hamis vádat és mocskolódást és nyilvánosan bocsánatot kér az ott név szerint és önkormányzat szerint említettektől.

A megszüntető határozatot a következő képviselők terjesztették elő majd szavazták meg: **Moldován Domokos, Zárugné Tancsin Katalin, Simon J. Zaven, Zachariás Klára, Rudas Valéria.**

Akik engem ismernek, azoknak nem kell bemutatkozniuk, a saját tetteimért és kijelentéseimért mindig is vállaltam a felelősséget. Ma is állítom, hogy amit ott leírtam, az megfelel a valóságnak, ezért az ilyen zsarolásra vonatkozó válaszom egyértelmű volt. Ami igaz, annak kimondása nem mocskolódás, hanem kötelesség !

Óhatatlanul fel kell tennem egy kérdést, amelynek megválaszolására ezennel nyilvánosan felkérem a tisztelt képviselőtársaimat. Milyen alapon veszi ma valaki a bátorságot, hogy azt a pénzt, amelyet mindannyiunk adójából a Magyar Állam és az önkormányzatok a kisebbségeknek juttatnak, valamilyen megfontolásból a kisebbségen belül valamelyik csoporttól megvonja. Nem teheti meg a megkülönböztetést sem vallási, sem politikai, sem ideológia, sem választási megfontolásból, ha az adott csoport identitásőrző tevékenysége nem ütközik a törvényekbe. Azt a pénzt a kisebbséghez tartozók kapták, hogy saját kisebbségi identitásukat megőrizzék, ápolják és kulturájukat, hagyományaikat gyakorolják.

Milyen alapon jelenti ki, mondjuk Moldován Domokos, hogy nem érdekli, hány örmény nyilatkozik és mi a nyilatkozatuk tartalma. Ezennel felhívom a figyelmét, hogy a nyilatkozatok tartalma, az abban kifejezett akarat erősebb mint az Ő önös érdeke (egy film rendezése több millióból), aminek töredékéből mi a közösségünket kívánjuk fenntartani, megmenteni.

E kérdést szintén felteszem Rudas Valériának (sz Pomescu Valériának), Zárugné Tancsin Katalinnak, Károlyi Jánosnak, dr. Detre Csabánénak, akiknek tudomásunk szerint, vér szerint semmi közük sincs az örménységhez, hogy milyen alapon mondják Ákontz, Czárán, Dániel, Dávid, Fogolyán, Gajzágó, Jakabffy, Karácsony, Korbuly, Száva, Szongoth, Czetz, Lázár, Gopcsa, Gorove, Placsintár, Szentpétery, stb. ősi örmény családok leszármazottainak, hogy nincs joguk ápolni hagyományaikat saját akaratuk szerint.

Hasonlóan felteszem ezt a kérdést a pár éve házasságkötés révén áttelepedett Károlyi Zsaszmennek, vagy Karapetián Karinenek is, különös tekintettel arra, hogy a kisebbségi támogatást a több mint 100 éve hazánkban élő örmények jogán kapjuk.

Kérem a nyilvános válaszaikat, amelyhez helyt adunk a következő kiadványunkban. Természetesen nem jogi, hanem morális indoklást kérünk.

Örömmel értesítjük olvasóinkat, hogy a Fővárosi Örmény Klub folytatja rendezvényeit változatlan helyen és feltételekkel, valamint időszak kiadványa az Erdélyi Örmény Gyökerek Füzetek továbbra is megjelenik az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület üzemeltetésével.

E döntésben nagyon sokat jelentett az a sok megerősítő nyilatkozat és levél, amelyet kaptam Önöktől. Nagyon köszönöm a lelki támogatást Magyarországról, Erdélyből, Ausztriából és Délamerikából, örményektől, magyarörményektől és magyaroktól.

A Klub és a Füzetek üzemeltetési költsége az egyesületnek jelentős teher ugyan, de az átmeneti anyagi nehézségeken remélhetőleg túljutunk és reméljük megtaláljuk a forrásokat. Mint már előzőleg beszámoltunk róla, a Füzetek egész évi költségvetése kevesebb, mint az ARARÁT újság egy számának költsége. Ebből is látszik, hogy a döntés nem anyagi, hanem koncepcionális alapokon nyugszik.

A szűkös anyagi lehetőségeinket lelkesedéssel pótoljuk ki.

A fővárosi testület elé terjesztettem azt is, hogy az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület működését támogassa a Fővárosi Örmény Kisebbségi Önkormányzat.

Előterjesztésemet Moldován Domokos, Zárugné Tancsin Katalin, Simon J. Zaven, Zachariás Klára és Rudas Valéria elutasította.

A jelen szituációban látszik, hogy **megnyugtató helyzetet csak a következő választás fog eredményezni, amikor remélhetőleg rendeződnek a sorok és minden belső közösségnek meglesz a maga élettere, lehetősége saját akaratára szerint a maga identitásával, kultúrájával foglalkozni és olyan közösséget létrehozni, ahol jól érzi magát.** Bizom benne, hogy az elmúlt három év alatt visszafogott aktivitás a közeledő választások során robbanni fog és az oda nem illő személyeket el fogja söpörni. Sajnos az első választások során még nem volt mód válogatni és igazán megmérettetni, mert

az volt a célunk, hogy elinduljunk valamilyen testülettel. Azóta igen sok, igen aktív, magát örmény identitásúnak is valló ember került a látómezőbe, akik remélhetőleg leváltják a mostani képviselő garnitúrából az oda nem valókat.

Tudom, nagyon sok hamis vádat terjesztenek rólam, többek között azt, hogy szétrobantom a közösséget. Tudni kell, hogy mindig is a közösségteremtés (nem csak képviselők egymás között) fáradoztam, mert azt tartottam és tartom a legfontosabbnak. Ezért rendeztem és rendezem a klubdélutánokat, kiállításokat, utazásokat, találkozókat.

Ma már közel 1000 élő kapcsolatom van, különféle országokból, amelyek összehozásán folyamatosan dolgozom. A közösségteremtési szemléletem veszélyeire egyes vezetők csak most, a választások közeledtével jöttek rá. Azt viszont vallom, hogy joga van mindenkinek a maga közösségét megválasztani !

Nem igaz, hogy az "örmény centrum" megszerzése volt a feltétele közösségteremtésnek, mert mint látható a Fővárosi Örmény Klub működhet bérelt körülmények között is.

Azt is mondják rólam, hogy már a választásokra készülök. Valóban azt teszem, de nem most, hanem már három éve. Kampányolni nem az utolsó három hónapban kell, hanem a teljes választási ciklusban folyamatos és kitartó munkával.

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Füzetek a jövőben tehát az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület kiadványa, amely a jövőben visszakapja eredeti tartalmát, azaz a magyarörmény gyökerekkel kapcsolatos kulturális, történelmi, irodalmi, közösségi, egyházi és közéleti tájékoztatási kiadvány lesz. A terjedelem és a megjelenési gyakoriság a pénzforrásoktól függ. Téma ma is van bőven. Ami a személyeskedőnek tűnő cikkeket illeti, a jövőben reméljük nem lesz rá szükség. Sajnos az ARARÁTban, mint az "örménység egyetlen hivatalos lapja"-ban megjelenő cikkekre nem lehet reflektálni, nem lehet helyesbítő észrevételeket tenni. Például a II. kerületi elnökségemről való lemondásommal kapcsolatban félrevezető cikk jelent meg. A korrekciónak nem volt helye, eldöntötte Avanesian Alex, felelős szerkesztő (főszerkesztő ?).

Nincs helye azon álláspont kifejtésének sem, miszerint a **kisebbségi parlamenti képviselet az örmények vonatkozásában egy mesterséges probléma.** Nem tudom ismerik-e, hogy pl. az I. világháború előtti parlamentben 15 magyar-örmény főrend és képviselő foglalt helyet, mint pl. Dániel Pál, dr. Issekutz Győző, Jakabffy Elemér, Jakabffy Imre, dr. Lukács György, Lukács László volt miniszterelnök, Lengyel Zoltán, báró Papp Géza, Pattantyús Ábrahám Géza, Urmánczy Nándor és Vertán Etele képviselők, báró Dániel Ernő nyug. kereskedelemügyi miniszter, gróf Karátsonyi Jenő főrendek. A magyarörmények mindig is fontos szerepet tölthettek be a közéletben, függetlenül attól, hogy kisebbségnek nevezik őket vagy sem.

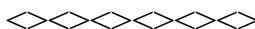
A mai parlamentben is van legalább 3 örmény gyökerekkel rendelkező képviselő. **A magyarörmények, akik 90-95 %-ban képviselik az örmény kisebbséget hazánkban, törvényes képviselete ma is megoldott.** Visszautasítjuk, hogy a nevünkben olyan követelőző magatartást tanúsítson az országos elnök úr, mint azt megtette a TV nyilvánossága előtt. Az állam ma is igen bőkezű mecénás az örmények vonatkozásában, ilyen általánosan nehéz gazdasági feltételek mellett. (1997 évben több mint 100 milliót kaptak az önkormányzatok, ezen felül vannak még a pályázatokat és a természetben adott támogatások, pl. irodahelyiség biztosítása). **Az állam által adott anyagi és kulturális lehetőségekkel viszont gazdálkodni kell a közösség javára.** Az meg végképp érthetetlen milyen kisebbségi parlamenti képviseletre gondol az, aki a saját közösségén belül nem engedi meg a másságot (ami lényegében a többség) érvényesülni.

Ilyen és ehhez hasonló észrevételeknek ma nincs nyilvánossági lehetősége és ez az a kényszer, ami szükségessé teszi a személyeskedésnek tűnő, ám mégis a közösség jövőjét meghatározó cikkek megjelentetését.

A kiadványunkba sok szeretettel várunk minden érdekes levelet, történetet, családi bemutatkozást, stb. Remélem sok öröme lesz továbbra is a kedves olvasóknak. Ami a küllemi kivitel és az esetenként megjelenő hibákat illeti, kérjük a jövőben is nézzék el nekünk, mert az újságot térítésmentesen, lelkesedésből nem profi szakemberek készítik.

Az idő majd mindent igazol, mi, Isten segedelmével, tesszük a magunk dolgát.

dr. Issekutz Sarolta

*Mélyen tisztelt asszonyom !
Kedves Sarolta !*

A visszaküldött nyilatkozat mellé, amelyet szívesen és teljes meggyőződéssel írtunk alá, szükségesnek tartom a további néhány szót hozzáfűzni.

Mindaz, amit Öntől láttam és tapasztaltam az elmúlt évek során (Fővárosi Örmény Klub, az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület tevékenysége, rendezvényei, stb.), fontos, jó és szükséges.

A háromszéki és a csíki Dávid, Zakariás (további felmenők és oldalágak szerint Perszián, Fejér, Csíki, stb.) családok fiaként soha sem tudtam örménynek érezni magam. Az Ön által kezdeményezett-szervezett találkozók során éreztem azt, hogy magyarságomat, tisztán magyar identitástudatomat nem rontja, hanem kiemeli az a tény, ha örmény őseim nem csupán privát, családi-rokoni emlékként élnek bennem.

Kívánom, hogy legyen ereje tovább folytatni, - nem tudom, hogyan, miben- szeretnék segítségére lenni. Képzettségem szerint és tapasztalataim, végzett munkáim szerint sokminden vagyok: a lengyel nyelv és irodalom ismerője, író-szerkesztő (egykor az Alfa c. ifjúsági lap felelőse, 1993-ban az IPM főszerkesztője). Önnel 1966-ban mint a lengyelek kétnyelvű lapjának szerkesztője ismerkedtem meg. (Azóta már nem azt csinálom) Féltekenységek minden nemzetiségben vannak, ugyanúgy, ahogyan minden embercsoportban.

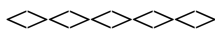
Amit Ön "Az érem másik oldala" c. írásban elmondott, azzal maradéktalanul egyet tudok érteni.

Kérem, ha úgy látja, bármikor és bárhol használja jelen leveletemet.

Tisztelettel üdvözli

Dávid Csaba

Bp.1998.III.19.

AZ ÖRMÉNYEK EGYÉNI ÉS NEMZETI JELLEME

Írta: Nösan Besiktaslean, fordította: Páter Fogolyán Miklós Lukács

Két barát beszélgetett egymással. Egyikük az örmények egyéni tulajdonságait ecsetelte, másikuk pedig az örmény nemzetben betöltött szerepüket taglalta.

Szelíden így vitatkoztak:

- + Egyénileg felemelkedünk.
- De a nemzet elmerül, eljutunk a sírig.
- + Számtalan egyéni sikerünk van. Világhírű embereink vannak!
- A nemzet mégis ismeretlen, senki sem figyel ránk.
- + Ha egy örmény meghal, csodálatosan megszorodik. Elég, ha elolvassuk a gyászjelentéseket. A világ minden sarkából váratlanul új rokonok jelentkeznek és együtt siratják az örmény rokont.
- De a nemzetből senki sem jelentkezik, hogy eltemesse és meggyászolja a halottat, a sírhantja gondozatlanul marad.
- + Egyénileg kitűnően élünk. Lakomázunk, iszunk, vendégeskedünk.
- Nemzetileg pedig felszívódunk, eltűnünk.
- + Az egyén ragyog, fénylik!
- Nemzetileg pedig elégünk.
- + Az örmények külön-külön csillagok.
- És a nemzet hamuvá lesz, hogy az egyén még jobban csillogjon.
- + Az örmény szorgalmas, mint a hangya.